

Ο ταξικός αγώνας μας ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και στα «απελευθερωμένα» ωράρια συνεχίζεται...

Ο αγώνας μας ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας παραμένει επίκαιρος. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ συνεχίζει να εφαρμόζει το νόμο για τις «8 εργάσιμες Κυριακές» (ενώ προεκλογικά διατεινόταν το αντίθετο) και νομοθετεί δύο επιπλέον στο πλαίσιο των «ενδιάμεσων εκπτώσεων». Η υπογραφή του 3^{ου} Μνημονίου όχι μόνο αφήνει ανοιχτό το περιθώριο θεσμοθέτησης περισσότερων αλλά βάζει την πλήρη κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας στο τραπέζι των δήθεν διαπραγματεύσεων - αξιολογήσεων. Η κυβέρνηση ευθυγραμμίζεται στην απαίτηση του ΔΝΤ για «52 εργάσιμες Κυριακές» αναπαράγοντας τη νεοφιλελεύθερη καραμέλα «αυτορρυθμισμού της αγοράς» και παραχωρώντας εξουσίες στις επιμέρους Περιφέρειες για τον καθορισμό του αριθμού των εργάσιμων Κυριακών.

Η κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας είναι κομμάτι της επίθεσης των αφεντικών ενάντια στο σύνολο των εργαζόμενων. Ο αγώνας για την προάσπιση της είναι μια από τις μάχες της τάξης μας. Ο κλάδος του εμπορίου συνεχίζει να αποτελεί δοκιμαστικό σωλήνα για μια σειρά αντεργατικών μέτρων που θεσμοθετεί το κράτος και προωθεί η εργοδοσία συνολικότερα στον κόσμο της εργασίας. Εδώ και δεκαετίες, από το εμπόριο ξεκίνησε το ωρομίσθιο, οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, τα σπαστά ωράρια και τόσα άλλα που απλώθηκαν σαν γάγγραινα σε άλλους κλάδους. Σήμερα, η ανηλεής επίθεση στο ωράριο (με «λευκές νύχτες» και «Black Friday») και το τσάκισμα των αργιών της 2/1 και της Καθαρής Δευτέρας συνεχίζουν να αποτελούν διακαή πόθο των εργοδοτών στο εμπόριο παρά την πρόσκαιρη υποχώρησή τους μπροστά στις αντιδράσεις των εργαζόμενων. Ταυτόχρονα, η επιβολή νέων ατομικών συμβάσεων (όπως πρόσφατα προσπάθησε να επιβάλει η πολυεθνική «H&M»), η οριζόντια μείωση μισθών πλάι σε μαζικές απολύσεις-«παραιτήσεις» (όπως συμβαίνει σε σειρά «πτωχευμένων» αλυσίδων S/M, π.χ. Βερόπουλος, Carrefour-Μαρινόπουλος), οι απλήρωτες υπερωρίες και η σφοδρή εντατικοποίηση της δουλειάς αποτελούν καθημερινό βίωμα για τους/τις συναδέλφους/ισσες στον κλάδο του εμπορίου. Τις ίδιες συνθήκες βιώνει και το σύνολο των εργαζόμενων σε κάθε χώρο δουλειάς. Τσάκισμα ασφαλιστικών δικαιωμάτων και μισθού (π.χ. υποκατώτατος μισθός για τους «νεοεισερχόμενους» στην εργασία), πληρωμή με κουπόνια, ανακύκλωση ανεργίας μέσα από προγράμματα «κοινωφελούς» εργασίας, με αποκορύφωμα αλλεπάλληλες δολοφονίες εργατών σε εργασιακά κάτεργα. Πραγματικός στόχος της επίθεσης κράτους και κεφαλαίου εναντίον μας είναι η όξυνση της υποτίμησης και η ένταση του φόβου μας, το πως θα γίνουμε ακόμα πιο φτηνοί και ευάλωτοι, και οι εργοδότες θα διασφαλίσουν την κερδοφορία και την εξουσία τους στις πλάτες και τον ιδρώτα μας.

Οι αγώνες μας, οι αγώνες από τα κάτω των εργαζόμενων έχουν ιστορία, έχουν αποτελέσματα, έχουν προοπτική. Εδώ και 4 χρόνια, το «Συντονιστικό Δράσης» δίνει μια σειρά από μάχες για την ανάδειξη και την υπεράσπιση των εργατικών συμφερόντων. Οι παρεμβάσεις μας σε χώρους δουλειάς, οι εργατικές συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις, οι απεργιακές περιφρουρήσεις και μπλοκαρίσματα στο κέντρο και γειτονιές της Αθήνας ενάντια στην Κυριακάτικη λειτουργία των καταστημάτων, η μαχητική μας στάση απέναντι στην καταστολή των αγώνων μας και στη δίωξη συναδέλφων (όπως στην απεργιακή περιφρούρηση στο βιβλιοπωλείο «Ιανός») αποτελούν τα ζωντανά στιγμιότυπα της καθημερινής μας πάλης. Μέσα από τον διαρκή και οριζόντιο συντονισμό εργατικών σωματείων από το εμπόριο κι άλλους κλάδους, συλλογικοτήτων εργαζόμενων και ανέργων, συνελεύσεων γειτονιάς, συλλογικοτήτων του ταξικού - κοινωνικού κινήματος, το «Συντονιστικό Δράσης» κρατά το δρόμο του αγώνα ανοιχτό, αφουγκραζόμενο τις πραγματικές ανάγκες κι ανησυχίες των συναδέλφων/ισσών στο εμπόριο αλλά και των εργαζόμενων ευρύτερα. Γέννημα της πάλης αυτής είναι και η εργατική συνάντηση των «εργαζόμενων στον κλάδο του εμπορίου», μια συλλογικότητα εμποροϋπαλλήλων που δίνει τη μάχη μέσα στους χώρους δουλειάς. Απέναντι στην επίθεση που δεχόμαστε, η οργάνωση και η συλλογικοποίηση είναι αναγκαία στάση, είναι η μόνη εγγύηση των εργατικών μας συμφερόντων.

Όλα αυτά τα χρόνια, ο αγώνας μας έχει κάνει βήματα προς τα εμπρός. Τα εργατικά μπλοκαρίσματα ενάντια στις εμπορικές φιέστες εργοδοτών-δημάρχων σε γειτονιές της Αθήνας (Μαρούσι, Ίλιον, Περιστέρι, Γλυφάδα) ή ακόμα και η ακύρωσή τους (Νέα Σμύρνη) συνέβαλαν καθοριστικά στην ανάδειξη της πραγματικής φωνής των εμποροϋπαλλήλων και στη σταδιακή αποδυνάμωση παρόμοιων πρωτοβουλιών ανά την Αττική. Η φετινή αναδίπλωση των πολυεθνικών εταιρειών «INDITEX» και «H&M» σχετικά με το άνοιγμα των καταστημάτων τους στην αργία της 2 Γενάρη, μετά από κινητοποίηση συναδέλφων/ισσών από τον κλάδο του εμπορίου, αποτελεί εργατική παρακαταθήκη που μένει να περιφρουρηθεί οργανωμένα και ανυποχώρητα μέσα στους χώρους δουλειάς.

Δεν χωρά κανέναν εφησυχασμό ο αγώνας μας μετά την πρόσφατη απόφαση του ΣτΕ που αφορούσε το πιλοτικό μέτρο των «52 εργάσιμων Κυριακών», ενάντια στο οποίο προσέφυγαν ενώσεις εργοδοτών (ΕΣΕΕ, ΓΣΕΒΕΕ), εμπορικοί σύλλογοι και η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος (ΟΙΥΕ). Οι πραγματικές μάχες ενάντια στις «52 εργάσιμες Κυριακές» δόθηκαν το καλοκαίρι του 2014, όταν τα μαζικά εργατικά μπλοκαρίσματα σε όλο το εμπορικό κέντρο της

Αθήνας δεν άφησαν κανένα περιθώριο στις μεθοδεύσεις κράτους-εργοδοτών. Μάχες που δόθηκαν νικηφόρα ακόμα και χωρίς την κήρυξη απεργιών από την ΟΙΥΕ, αλλά με την πλήρη στήριξη των συναδέλφων/ισσών της Ερμού, όταν βρεθήκαμε όλοι/ες μαζί μπροστά στα κατεβασμένα ρολά των καταστημάτων. Αυτές οι μάχες έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην προσωρινή αναστολή του μέτρου από το ΣτΕ τον Σεπτέμβριο του 2014, αυτές οι μάχες έδωσαν πραγματική ανάσα σε χιλιάδες εργαζόμενους στο εμπόριο σε όλη τη χώρα. Για εμάς βραβαίνει η αναβάθμιση της οργάνωσης και της ετοιμότητάς μας απέναντι στην εργοδοτική επίθεση και όχι ο διαγκωνισμός μικρών ή μεγάλων εργοδοτών για το πόσες Κυριακές (7, 8, 10, 52...) συμφέρει τον καθένα να μας κλέψει. Τα ταξικά μας συμφέροντα δεν διασφαλίζονται με την απόφαση του ΣτΕ, αλλά με τους δικούς μας αγώνες. Ιδιαίτερα τώρα που η κυβέρνηση σχεδιάζει νομοθετικές ρυθμίσεις ώστε οι κατά τόπους Περιφερειάρχες, στο όνομα της πολυπόθητης ανάπτυξής τους, να βαφτίζουν τις περιοχές τους μονομιάς «τουριστικές» και να αυξάνουν κατά το δοκούν τον αριθμό των εργάσιμων Κυριακών.

Ήταν και παραμένει δεδομένο ότι τίποτε δεν επρόκειτο να μας χαριστεί μέσω κάποιου σωτήρα που θα υποσχόταν να δικαιώσει τον αγώνα μας. Είναι ξεκάθαρο πως ρόλος της κυβέρνησης ως διαχειριστή του εκμεταλλευτικού συστήματος είναι η προάσπιση των συμφερόντων του κεφαλαίου και της αστικής τάξης. Για αυτό και δεν υποστείλαμε ποτέ τον αγώνα μας - ιδίως τον καιρό των αυταπατών και της «ελπίδας» -. Για αυτό και στηριχθήκαμε αποκλειστικά στις δικές μας δυνάμεις και προσπαθήσαμε μαζί με τους συναδέλφους μας από όλο τον κλάδο του εμπορίου και από κοινού με τον κόσμο του αγώνα να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας.

Αν ψωνίζεις Κυριακή, ετοιμάσου να εργαστείς Κυριακή. Ένα από τα μεγάλα όπλα του κράτους και των εργοδοτών για την κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και την «απελευθέρωση» των ωραρίων αποτελεί το άλλοθι της κατανάλωσης. Δυστυχώς, μια μερίδα της κοινωνίας συνε-

χίζει συνειδητά να σκέφτεται ως καταναλωτικό κοινό υπερασπιζόμενη τη μόνη «ελευθερία» που προσφέρουν απλόχερα τα αφεντικά: τη βιτρινοθεραπεία. Δεν σταματάμε να καταδεικνύουμε την ευθύνη αυτή με κάθε τρόπο. Σε μια κομβική διαμάχη ανάμεσα στον κόσμο της εργασίας και στον κόσμο των οικονομικών - πολιτικών αφεντικών, παίρνουμε τη θέση που μας αναλογεί βάσει των ταξικών μας συμφερόντων. Απευθυνόμαστε στους εργαζόμενους, στους άνεργους, στους νεολαίους, στους συνταξιούχους και τους καλούμε να μην υποκύψουν στην προσπάθεια επιβολής ενός κλίματος ατομικισμού και κοινωνικού κανιβαλισμού. Όλοι και όλες πλέον γνωρίζουν τι σημαίνει να ψωνίζεις την Κυριακή, ποια είναι η πραγματικότητα που κρύβεται πίσω από τις λουσάτες βιτρίνες των καταστημάτων. Κάθε χτύπημα στα δικαιώματα των εργαζόμενων ενός κλάδου, αποτελεί χτύπημα συνολικά τον κόσμο της εργασίας.

Συνεχίζουμε τον αγώνα για την Κυριακάτικη αργία, για τα εργατικά συμφέροντα και δικαιώματα, ως κομμάτι του ευρύτερου αγώνα για τη ζωή και την αξιοπρέπειά μας. Καλούμε τις συναδελφισσες και τους συναδέλφους μας στο εμπόριο και κάθε εργασιακό κλάδο, τα εργατικά σωματεία και τις συλλογικότητές τους, όλο τον κόσμο του αγώνα, όσες κι όσους βιώνουν τη σύγχρονη καταπίεση και εκμετάλλευση, να δώσουμε από κοινού και να δυναμώσουμε τη μάχη αυτή. Με όπλα μας την από τα κάτω οργάνωση μέσα κι έξω από τους χώρους δουλειάς, τη συλλογική αντίσταση και την ταξική αλληλεγγύη. Έχοντας συνείδηση της δύναμης που έχουμε στα χέρια μας ως οι μόνοι παραγωγοί του πλούτου που υπάρχει γύρω μας και τον οποίο μας υφαρπάζουν τα αφεντικά.

Είναι αναγκαίο να συμβάλουμε στο συντονισμό των μαχών που δίνουμε μέσα κι έξω από τους χώρους δουλειάς σε κάθε γωνιά της χώρας. Να δυναμώσουμε κι άλλο τις ταξικές μας αντιστάσεις, να οργανωθούμε σε εργατικές συλλογικότητες και σωματεία, να οργανώσουμε τον αγώνα σε κάθε γειτονιά, να δημιουργήσουμε συντονιστικά δράσης σε κάθε πόλη.

Μπροστά μας έχουμε δύο κομβικές ημερομηνίες, την Κυριακή 9 Απρίλη και την Κυριακή 7 Μάη (οπότε, βάσει του νόμου για τις «8 Κυριακές», τα μαγαζιά θα είναι και πάλι ανοιχτά). Μέσα από μια σειρά μαζικών και δυναμικών απεργιακών κινητοποιήσεων, συζητήσεων και παρεμβάσεων στους χώρους δουλειάς και στις γειτονιές, είναι στο χέρι μας να συμβάλουμε στην ενίσχυση του αγώνα για την Κυριακάτικη αργία και συνολικά της θέσης μας ως εργαζόμενων στο πεδίο της ταξικής πάλης.

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ, ΚΑΜΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΑ ΜΑΓΑΖΙΑ ΑΝΟΙΧΤΑ

ΕΧΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΜΕ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΜΑΣ!

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ - ΤΑΞΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ!

Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και στα «απελευθερωμένα» ωράρια

<http://syntonistikokyriakes.espivblogs.net>